

מ"ת 25292/01/17 - מדינת ישראל נגד צברי זמירו, נימר זמירו, סבר זמירו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

07/02/2017

מ"ת 25292-01-17 מדינת ישראל נ' זמירו(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט אברהם יעקב - סג"נ
מבקשת
נגד
משיבים
1. צברי זמירו (עציר)
2. נימר זמירו (עציר)
3. סבר זמירו (עציר)

החלטה (משיב 2)

1. נגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס לשלושתם עבירות של חבלה בכוונה מחמירה ופציעה בנסיבות מחמירות. בנוסף מיוחסות עבירות נוספות למשיב 1.

המשיבים 1 ו-3 הסכימו לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר וב"כ המשיב 2 טען לעניין הראיות לכאורה.

2. על פי כתב האישום ביקר המתלון את המשיב 1 בקלנסוואה, במהלכו ועל רקע של סכסוך כספי בין שניהם נטל המשיב 1 סכין, דחף את המתלון, נופף לעברו בסכין והכה בו באותה סכין. מעשי האלימות כלפי המתלון המשיכו עד אשר הוא נחלץ והחל להימלט. כעבור 20 דקות שב המתלון לרחבה שלפני ביתו של המשיב 1 כשהוא אוחז באבן ובמקל ומלווה בבן דודו רביע שאחז בידו פטיש. משהבחין המשיב 1 בשניהם, הוא פתח במנוסה לעבר ביתו של המשיב 2 שהמתלון ורביע רודפים אחריו. המשיב 3 שהבחין במתלון וברביע רודפים אחרי המשיב 1, החל הוא רץ אחריהם לכיוון ביתו של המשיב 2 כשבידו מוט ברזל. משיב 2 ניסה לסגור את הדלת על מנת למנוע מהמתלון ומרביע להיכנס לביתו והמתלון זרק אבן לעבר ביתו של המשיב 2. המשיב 1 פתח את דלת הבית כשהוא אוחז בשני סכינים ותקף את רביע באמצעותם. המשיב 1 אחז ברביע ותקף אותו באמצעות הסכינים ורביע הניף לעבר המשיב 1 את הפטיש ופגע בראשו. משהצליח רביע להשתחרר מאחיזתו של המשיב 1, זרק לעברו המשיב 3 מוט ברזל אשר פגע בגבו.

באותה עת אחז המשיב 2 את המתלון בחוזקה בעוד המשיב 1 דוקר את המתלון בבטנו, בגבו ובראשו תוך ששלושת המשיבים מכים את המתלון באמצעות מקלות, כיסא פלסטיק ואבנים. רביע שב למקום וניסה לסייע למתלון להחלץ מהמשיבים אך משראה שהדבר הוא למעלה מכוחותיו, רץ להזעיק

את כוחות המשטרה. המתלונן הצליח לעזוב את המקום בשארית כוחותיו כאשר המשיבים ממשיכים להכותו.

כתוצאה מן האמור לעיל פונה המתלונן באמבולנס לבית החולים "מאיר" בכפר סבא כשהוא סובל מחבלות קשות. הוא נותח ושוחרר מבית החולים כ-4 ימים לאחר האירוע.

3. ב"כ המשיב 2 הגיש את טיעוניו בכתב ואף טען בע"פ ולפי טענותיו, המשיב 2 טען בחקירותיו במשטרה שהוא התגונן וניסה למנוע נזק מאחרים. כמו כן טען ב"כ המשיב 2 שהמשיב 2 לא אחז במתלונן כדי לאפשר את הדקירות של המשיב 1 אלא כדי לסייע למתלונן ולמנוע את המשך הפגיעה בו.

4. ב"כ המבקשת טענה אף היא בכתב ובע"פ והפנתה לחומר הראיות הכולל סרטונים של מצלמות אבטחה, הודעות המשתתפים באירוע ואחרים המחזקות את המצולם בסרטונים האמורים. חומר הראיות הוגש לעיוני.

5. כפי שעולה מחומר הראיות, מאשר המשיב 2 כי הוא תקף את המתלונן עם מקל של מטאטא אך עשה זאת מתוך הגנה עצמית. תיאור זה של העובדות אינו מתאים לתמונה העולה מסרטוני האבטחה וזאת מכיוון שהמשיב 2 נצפה שם כשהוא מכה את המתלונן עם מקל ומחזיק אותו בעת שהמשיב 1 דוקר אותו. בהמשך החקירה מודה המשיב 2 כי תקף את המתלונן משום שהיה עצבני. מכאן עולה, שהמשיב 2 מאשר שהוא תקף את המתלונן ומסרטון האבטחה עולה שהוא אחז במתלונן בשעה שהמשיב 1 דקר אותו.

6. ראיות אלה די בהן בשלב זה כדי להוות ראיות לכאורה הנדרש על פי הדין. בהנחה שראיות אלה כולן אמת, קיים סיכוי סביר שהמשיב 2 יורשע בעבירות המיוחסות לו.

7. המשיב 2 טען גם לאכיפה בררנית ביחס למתלונן ובני משפחתו וכן טען להגנת בית מגורים. טענות הגנה אלה טעונות הוכחה ויש ללבן טענות אלה לאחר שמיעת ראיות. לא זה המקום לעשות זאת.

8. לאור האמור אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב 2 במיוחס לו בכתב האישום. בדיון שיתקיים במועד שקבעתי, תיבחן חלופת המעצר.